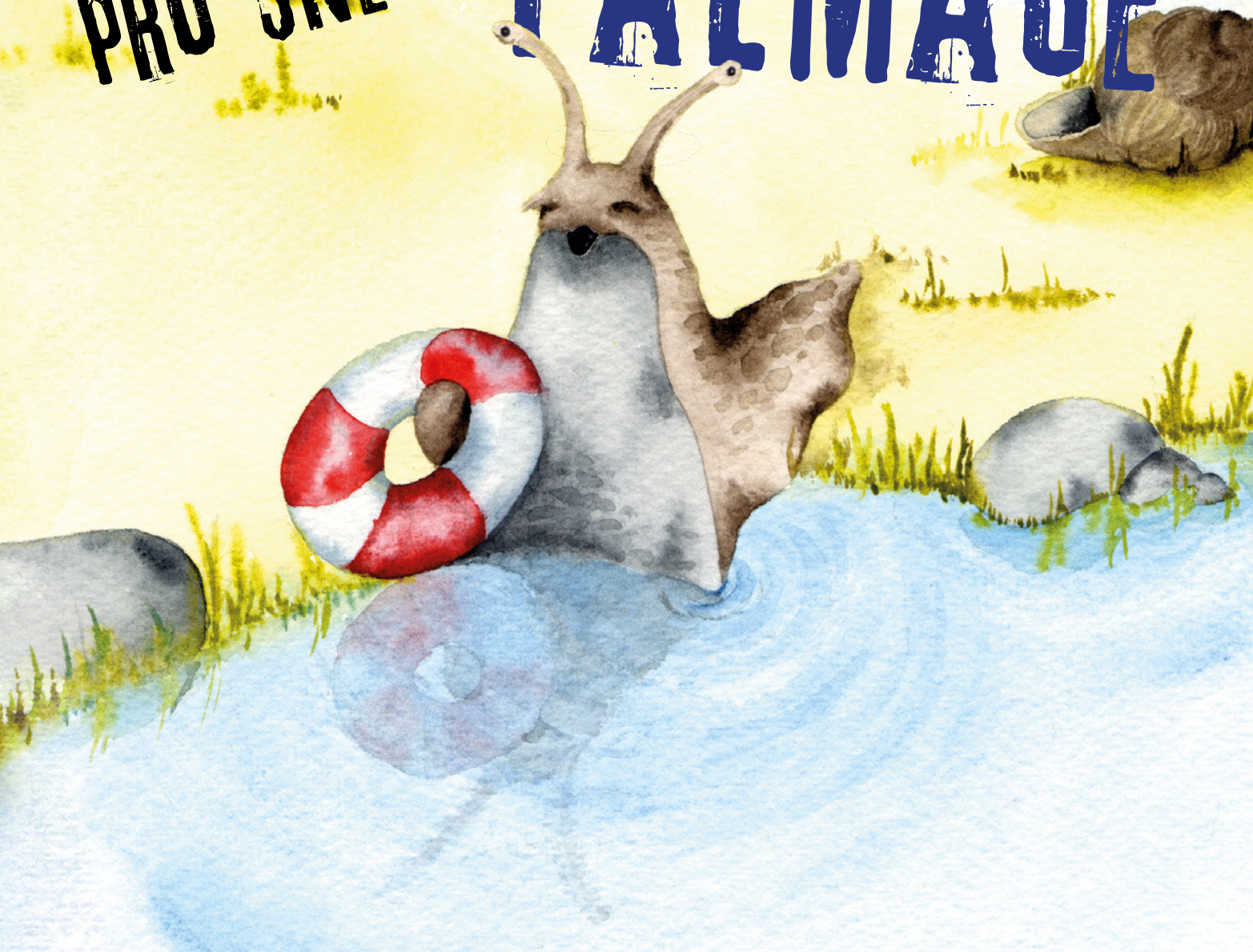

DOMĚČEK PRO ŠNEKA PALMÁČE

bamb**oo**k®

DOMĚČEK PRO ŠNEKA PALMÁČE

Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována ani šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude trestně stíháno.

Zuzana Pospíšilová **DOMEČEK PRO ŠNEKA PALMÁCE**

Vydala Grada Publishing, a.s., pod značkou bamb**ook**

U Průhonu 22, 170 00 Praha 7

tel.: +420 234 264 401, fax: +420 234 264 400

www.grada.cz

jako svou 7335. publikaci

Ilustrace Lucie Velíšková

Odpovědná redaktorka Helena Varšavská

Sazba a zlom Antonín Plicka

Návrh obálky Lucie Velíšková

Zpracování obálky Antonín Plicka

Počet stran 80

Vydání 2., 2019

Vytiskly Tiskárny Havlíčkův Brod, a.s.

© Grada Publishing, a.s., 2019

Cover Illustration © Lucie Velíšková

ISBN 978-80-271-1100-8 (ePub)

ISBN 978-80-271-2388-9 (pdf)

ISBN 978-80-271-2211-0 (print)

Obsah

Jak přišel Palmác o ulitu	6
Jak měl jahodový domeček	12
Jak málem přišel o život	18
Jak na chvíli rozkvetl	24
Jak byl slyšet široko daleko	30
Palmác nejedlý	36
Jak si slepice myslela, že se ještě nevylíhl	42
Jak se pohádal s ptákem Ořešákem	48
Jak si myslel, že je v pekle	54
Jak měl v domečku spoustu chlapečků	60
Jak mu Natálka spravila náladu	66
Jak mu nakonec všichni záviděli	72
O autorkách	79

Jak přišel Palmác o ulitu

„To je ale vedro!“ posteskl si Palmác. „Copak se to slunko zbláznilo?“ řekl rozmrzele a setřel si přitom pot z čela.

Palmác byl hlemýžď zahradník, a ti musejí své domečky vláčet stále s sebou, ať je zima nebo horko.

Dneska byl však mimořádně horký den. Oblázky na cestě byly rozžhavené doběla, kytičky věšely hlavičky a zpívaly povadlé písničky a žížaly pro jistotu ani ze země nevyšly. V podzemí měly příjemný chládek, který jim Palmác sice záviděl, ale pod zem se zahrabat nemohl.

A tak se Palmác trmácel po rozpálené cestičce a funěl u toho a vzdychal snad víc než stará lokomotiva.

Měl namířeno pod jahodové listy, které by mu mohly poskytnout alespoň trochu stínu. Ploužil se rychlostí hlemýždí a kupředu ho popoháněla jen myšlenka na chladné osvěžení. Už byl v půli cesty, když tu se před ním ozvalo žabí kvákání a ještě něco...

„Co to?“ pomyslel si Palmác „To je snad šplouchání vody?“ Pak se zastavil a pozorně se zaposlouchal. „Nebo že by se mi z horka dočista pomotala hlava?“

Už už by se znovu vydal na cestu k jahodí, když mu přes cestu skočila žába.
„Kvák. Co se tu tak plahočíš? Kvák,“ povídá ta žába. Byla to skokanka zelená, celá mokrá.

„Kvák, pojd' se raději vykoupat, kvák!“

Palmácovi se při představě, že se alespoň malinko osvěží studenou vodou, udělaly od radosti až mžitky před očima a úplně zapomněl, kam měl namířeno.

„Jejdanánky, a to bych směl?“ zeptal se opatrně, ale slastně se u toho usmíval.

„Jezírko je přece pro všechny,“ zasmála se skokanka a pak rychle odskákala.

Chytala totiž jednu otravnou mouchu a chtěla jí dát co proto.

Palmác se s vypětím posledních sil doplahočil k jezírku. Když prokličkoval mezi kosatci a odhrnul mohutný list bergenie, myslel si, že je snad v ráji.

Na listech leknínu seděly žáby, kvákaly a jedna po druhé skákaly do vody. Pak zase vylezly a znovu se střemhlav vrhaly pod vodní hladinu, která se třpytila jako zrcadlo. Pořádaly závody ve skoku hlubokém. Dole jim hloubku svými klepety přeměřoval rak potoční a pečlivě si všechno zapisoval, aby mohl nakonec vyhlásit vítěze.

Nad jezírkem poletovala vážka, která se vždy váhavě snesla nad hladinu, chvíli na místě třepotala křídly, ale pak se zase vznesla do vzduchu. Asi přemýšlela, jestli by mohla létat i s namočenými křídly, ale bála se to vyzkoušet.

Byly tam také potápky a dva mloci skvrnití, kteří spali na jednom kameni, napůl namočení ve vodě.

Palmác se tak zahleděl, že si ani nevšiml, že se k němu někdo blíží. Byl to velký rezavý slimák.

„Proč se nejdeš koupat?“ zeptal se ho tak hlasitě, že se Palmác polekal a ze zvyku se rychle schoval do ulity.

Potom ze zvědavosti poslal na výzvědy jedno své oko na dlouhé stopce a za ním hned druhé. Když zjistil, že má před sebou hlemýžď bez ulity, osmělil se a vylezl ven celý. Pečlivě si svého kamaráda prohlížel. Místo odpovědi se jen překvapeně zeptal: „Kde máš ulitu?“

